

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 272/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К.ПО.4бр.27/18 од 16.04.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 827/2019 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К.ПО.4бр.27/18 од 16.04.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 827/2019 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К.ПО.4бр.27/18 од 16.04.2019. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 2 (две) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да оштећеној ... „ББ“ на име трошкова кривичног поступка и то ангажовања пуномоћника - адвоката Јоване Вучковић Пејчић исплати износ од 76.500,00 динара, те да суду на име судског паушала исплати износ од 7.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ... „ББ“ из ... је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 827/2019 од 06.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и потврђена је пресуда

Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К.ПО.46р.27/18 од 16.04.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Милош Петровић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном, односно апелационом суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за кривично дело које јој се оптужним актом ставља на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да се у радњама окривљене не стичу сви објективни елементи бића кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које је она оптужена и правноснажно оглашена кривом, већ да се у конкретном случају ради о прекршају. Наиме, имајући у виду одредбе члана 27е став 34. и став 35. Закона о буџетском систему који је важио у време закључења спорног Уговора о раду, то је окривљеној АА, по ставу браниоца, заправо стављено на терет да је као одговорно лице корисника јавних - буџетских средстава локалне самоуправе, на који се Закон о буџетским средствима односи, засновала радни однос са новим лицем ради попуњавања слободног, односно упражњеног радног места, те да је тиме, поред повреде бланкетне норме и то члана 44. став 1. Закона о култури, уједно прекршила и одредбе члана 27е став 34. и став 35. Закона о буџетском систему, а за које повреде члан 103б став 2. Закона о буџетском систему предвиђа прекршајну одговорност и изрицање новчаних казни одговорним лицима корисника јавних средстава, тако да је окривљена оптужена и оглашена кривом за радње које не представљају кривично дело, већ прекршај.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/2012 од 24.12.2012. године, са ступањем на снагу дана 15.04.2013. године), који је важио у време извршења кривичног дела и време пресуђења, чини службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног

овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да окривљена АА у конкретном случају није ни оптужена, а ни оглашена кривом да је својим радњама прекршила одредбе члана 27е став 34. и став 35. Закона о буџетском систему (како то произвољно закључује бранилац окривљене), већ да је у чињеничном опису кривичног дела датом у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеном у изреци правноснажне пресуде наведено да је окривљена АА „... као службено лице, председник управног одбора ... „ББ“ из ..., искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем свог службеног овлашћења, прибавила корист ВВ у виду заснивања радног односа на неодређено време ..., на тај начин што је 01.07.2015. године закључила уговор о раду број 166 са ВВ, на основу кога је иста засновала радни однос на неодређено време почев од 01.07.2015. године у ... „ББ“ у својству директора и то пре него што је Скупштина општине ..., као оснивач наведене установе, донела решење 01 број 06-28-12/2015 о именовању ВВ за директора наведене установе, а што је био услов сходно Статуту општине ... да окривљена закључи предметни уговор, на који начин је поступила противно члану 44. став 1. тачка 11) Закона о култури, јер је закључила уговор на неодређено време са лицем које није било у сталном радном односу и противно решењу општине ... „...“, а у време и месту како је то ближе означено у изреци пресуде, то дакле, по налажењу Врховног касационог суда, из наведеног чињеничног описа кривичног дела јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које је она оптужена и правноснажно оглашена кривом, а не обележја прекршаја како то неосновано у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче бранилац окривљене.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева у делу у којем бранилац окривљене, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и непостојање у радњама окривљене свих обележја предметног кривичног дела, истиче да у конкретном случају није наступила последица кривичног дела за које се окривљена терети и за које је оглашена кривом, обзиром да окривљена АА закључењем предметног уговора о раду ВВ није прибавила корист у виду заснивања радног односа на неодређено време, јер ВВ никада није распоређена на радно место на одељењу „...“ према уговору о раду, пошто јој је након њеног разрешења са места директора сходно решењу о разрешењу престао радни однос по сили закона даном разрешења.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Петровића били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К.ПО.4бр.27/18 од 16.04.2019. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став два и три другостепене пресуде Кж1 827/2019 од 06.11.2019. године изнео разлоге, које Врховни

касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, истакнуто је да суд није утврдио са степеном извесности да је окривљена критичном приликом поступала са умишљајем тј. у уверењу да закључује уговор о раду са ВВ пре доношења одлуке СО ... и у уверењу да истој прибавља корист у виду заснивања радног односа на неодређено време, те да је стога у случају сумње суд морао да пресуди у корист окривљене бранилац окривљене, по налажењу овога суда, у суштини оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милоша Петровића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.